

“እስርቤቱ አሮሞ አሮሞ ይሸታል...”

ዘመነ ቅኝ-ግዛት (the colonial era) ሲታሰብ ለአፍሪካ ሕዝብና ለምድሪቷ የማይሸር መራራ ትዝታ አለው። የዚህ ክፉ ቀን የክፋቱ ልክ፣ የሕመሙ መጠንና የጸጸቱ ጥልቀት ከወሰነ ያለፋ ዘመን ተሻጋሪ ነው። የሀገር ባለቤትነትን ከመነጠቅ አልፎ ከሰብዓዊ ፍጡር ምድብ እስከ መውረድ የደረሰ በደል የተስተናገደበት የታሪክ ጥቀርሻ በመሆኑ መቼም በጊዜ ወሰን የማይገደብ የታሪክ ትውስታ ይዞ ይቆያል። ጥቁሩ ባለሀገር ሕዝብ (the indigenous people) በነጮቹ ወራሪዎች ዕይታ ሲመዘን እንደሳይጠን፣ ያልሰለጠነና ክፉ እንስሳ እንጂ እንደሰብዓዊ ፍጡር አይታሰብም ነበር። ይህንኑ አመለካከት ለማስረጽ ሲባልም ሁለንተናዊ ማንነቱን የሚያጥላሉ በርካታ አዋራጅ (pejorative) ስያሜዎች ተሰጥቶታል። የአፍሪካ ምድርም ቢሆን ወርቅና አልማዝ በገፍ እየታፈሰበት እንኳ የጨለማ ዕምብርት (heart of the darkness, the abode of barbarism and cruelty) ከመባል አላመለጠም።

በአንጻሩ ደግሞ ነጮቹ ቅኝ ገዥዎች ለራሳቸው የሚሰጡት ግምትና ሁለንተናዊ ማንነታቸውን የሚስሉት በታሪክ ነጻነት ነበር። ቋንቋቸው፣ ባሕላቸው፣ የተፈጥሮ ገፅ-ቀላማቸውና ተክለ-ሰውነታቸው በአጠቃላይ ሁለንተናዊ ማንነታቸው የመጠቀስ የበላይ (superior) እንደሆነ ይሰብካሉ። ጥቁሩ ሕዝብ በአእምሮ ብስለትም ሆነ በሰውነት ብቃቱ የበታች (inferior) ሆኖ እንደተፈጠረ በጭፍኑ ይመሰክራሉ። እንግሊዛዊው ታዋቂ ደራሲና ገጣሚ Rudyard Kipling ጥቁር ሕዝቦችን ማሰልጠንና ማስተዳደር የነጮቹ ዋነኛ ኃላፊነትና ሽኩቻ እንደሆነ በድፍረት ተናግሯል። የብሪታንያ ቅኝ ግዛትን ወደ አፍሪካ በማስፋፋቱ ሂደት ላይ ከፍተኛ ሚና የነበረው ፌዴራሪስ ሉጋርድ (Frederick Lugard) በበኩሉ “ለዚህ ስልጣኔ አልባና የጭላማ ዕምብርት ለሆነው ሕዝብና ምድር የባሕል ግሲጋጤና የስልጣኔ ብርሃን ማምጣት ነው።” በማለት የወረራዎቹን ስዉር ዓለማዊ ምክንያታዊ ለማስመሰል ጥሯል።

ይህንን አንዱን የበላይ ሌላውን የበታች ማድረግን ዓላማዊ ያደረገ አድሎአዊ የማንነት አሳሳል (Identity characterization) ለመተግበር ከፍተኛ የቋንቋ ምሁራንን (lexicographers, psycholinguists, editors) ወዘተ የመሳሰሉትን እንዳሳተፉ ይነገራል። ትርጉሙ ወይም ቃላቶች የሚሸከሙት ምስል (connotation) ከእውነተኛው አፍሪካዊ ማንነት ጋር ምንም ዓይነት ዝምድና ባይኖረውም እንኳ በሂደት ግን የሥነ-ልቦና ተጽዕኖ ማሳደሩ አልቀረም። ዛሬም ቢሆን እነዚህ ሁለቱ ቀለማት በብዙዎቹ አእምሮ ውስጥ የሚፈጥሩት ምስልና የሚወክሉት ቃላዊ ፍቺ የተጽዕኖውን ጥልቀት ያመለክታል። ያም ሆኖ ግን የሕዝቦችን እውነተኛ ማንነት ዉጦ የሚቀር ኃይል አልተገኘምና ቀኑ ሲደርስ የጭላማ ስብከት በእውነተኛ ብርሃን ከመሸነፍ አልተረፈም።

ለመንደርደሪያ ያህል ካነሳሁት አጭር ቅኝት ሰሞኑን በእጅጉ ሲከነክነኝ ወደ ሰነበተው ተመሳሳይ ጉዳይ ልዝለቅ። የኦሮሞን ሕዝብ ባህል፣ ቋንቋ፣ ታሪክና አጠቃላይ የማንነት እሴቶቹን ለመደምሰስ ዘመናትን ያስቆጠረ ዘመቻ ሲካሄድ መቆየቱ አጠያያቂ አይደለም። ሆኖም ግን ህዝቡ በዚህ ረገድ ባካሄደው ትግል በሚያስደንቅ ፍጥነት እውነተኛ ማንነቱን በትውልዱ ልብ ውስጥ መልሶ ለመስረጽ ተሻሏል። በዚህ የትግል ዕምርታ የሚደነግጡ ቀናተኛ ግለሰቦች አለቀቁነታቸውን በሚያሳብቅ መልኩ በደነገጡ ቁጥር አላዋቂነታቸውን የሚያጎላ አጸያፊ ቋንቋን ከመጠቀም አልታቀቡም።

‘ESAT Radio’ የሚባል ሚዲያ ሠሞኑን (ማክሰኞ፣ መስከረም 30 ቀን 2014 ዓም) ባስራጨው ዝግጅት ላይ የቀረቡት አቶ ግርማ ታፈሳ የተባሉ ሰው በኦሮሞ ሕዝብ ላይ እየተካሄደ ያለውን ስቃይ “እስር ቤቱ አሮሞ አሮሞ ይሸታል።” ብለው ሲያፈሙ ተደምጠዋል። ከዚህ በፊት ዶ/ር ብርሃኑ በዚሁ ሚዲያ (ESAT TV) ቀርበው ይህንኑ ጸያፍ ንግግር ሲጠቀሙ ተደምጠዋል። ይህ ከአንዴም ሁለቴ ተደጋግሞ የተደመጠው ነውረኛ ንግግር (filthy language) በኦሮሞ ህዝብ ላይ እየደረሰ ያለውን የእስራት መጠን ለመግለጽ ነው ብሎ መቀበል የዋህነት ነው። ያንን ለመግለፅ ፈልገው ቢሆን ኖሮማ ከዚህ የተሻለ ገላጭ ቋንቋ ባልጠፋቸው ነበር። ይልቁንም ከዚህ በፊት የለመዱትን ለኦሮሞ ህዝብ ያላቸውን ንቃት ለመግለጽ የተጠቀሙበት አሽሙር እንጂ። ለነገሩም የኦሮሞ ችግር ጉዳያቸው እንዳልሆነ እሙን ነው። ኦሮሞም ቢሆን ለጉዳዩ የነሱን ጥብቅና አይሻም።

የንግግሩን ምጽታዊ ፍቺ ለመረዳት ደብተራ መሆን አሊያም የዋሽራ ቅኔ ጠቢብነትን የሚጠይቅ አይመስለኝም። እርግጥ ነው ዛሬ በሚሰጠው ዓለም የማሰቃያ እስርቤቶች ውስጥ የኦሮሞ ሕዝብ የስቃይ ሰለባ ሆኗል። እነዚህ እስርቤቶች በእስረኛ ብዛት ከመጣበባቸው የተነሳ በወሰጣቸው ያለው የንጽሕና አያያዝ ከግምት በላይ አሳሳቢ ነው። የአእምሮ ታማሚዎች ጭምር የሚታጎሩበት መሆኑ ደግሞ ጉዳዩን ይበልጥ አሳሳቢ ያደርገዋል። ቀን ቀን ከሰው ገላ ላይ የሚወጣው ላብና ትንፋሽ ከሚፈጥረው መጥፎ ጠረን ጋር እስኪላመዱ ድረስ መፈታተኑ አይቀርም። ቀን በሙቀት ሃይል የሚፈጠረው የሰው ላብ በታመቀው የቆርቆሮ ጣሪያ ላይ ተጠራቅሞ ሌሊት እንደዝናብ መልሶ ሲንጠባጠብ ማየት የተለመደ ክስተት ነው። የእስር ቤቱ አስከፊነት በዚህ ብቻ አያበቃም።

ከማይሰለጥነው የዕብራተኞች አንደበት

ታምመው ሕክምና ተከልክለው የሚሞቱ ወገኖቹ ቁጥር ቀላል አይደለም። በሕክምና ሰበብ መርዛማ መርፌ ተወግተው የተገደሉ፣ ለአካል ጉዳት የተዳረጉና የዘር ሕዋሳቸው እንዲመክን የተደረጉ ስለመኖራቸው የጊዜ ጉዳይ ሆኖ ነው እንጂ ከበቂ በላይ መረጃ አለ።

የነጻነት በሮች በነጻ አይከፈቱምና የኦሮሞ ህዝብ ከዚህ የበለጠ ዋጋም ቢሆን ለመክፈል ብቁ የሥነልቦና ዝግጅት አለው። እላይ የተገለጸውን ጸያፍ ንግግር በማንካለብኝነት ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጠቀሙ የሰማኝቸው ሰውዬ (ዶ/ር ብርሃኑ) አንድ ወቅት ላይ ዕድል ደርሷቸው ይህንን የእስርቤት ሁኔታ በመጠኑም ቢሆን አይተውታል። ለዚህም ነው ይህንን አገላለጽ የመረጡት፣ በእውን ይህንኑ አስከፊ የእስርቤት ሁኔታ ለመግለጽ ነው ብሎ መቀበሉ አስቸጋሪ የሚሆነው።

ሕዝብን መናቅ አላቀደነት ነው። መዘዙም ቀላል አይሆንም። ከወራት በፊት አዛውንቱ ፕ/ር መስፍን ለሚኒልክ የቀረበውን የወዳሴ ዜማ የተቃወሙ ወገኖችን (ሲዳማውን፣ ሶማሌውን፣ ኦሮሞውን፣ ሸካውን፣ ወላይታውን፣ መዝኙንግሩን) በአጠቃላይ የሚኒልክ ወረራ ስለባ የሆኑ ሕዝቦችን "የጨለማ ኃይሎች" ሲሉ ገልጸዋል። ለአብነት ይህንን አነሳሁት እንጂ ዛሬ በየድረ-ገጹ ላይ የሚነበቡ የትንኮሳ ጽሑፎች ተበራከተዋል። ይህ ሃላፊነት በጎደለው መልኩ እንደዋዛ የሚወረወረው የንቀት ቃል እያደር ዋጋ ማስከፈሉ አይቀርም። ትላንት የተመላለሱበትን የተሳሳተ መንገድ ለዛሬ ጉዞም መመኘቱ ያለንበትን ነባራዊ ሁኔታ ካለመገንዘብ ይመነጫል። ከትላንት ስህተት ተምሮና ታርሞ ለመጪው መልካም ያለማሰብና ጭፍን የንቀትና የጥላቻ ጉዞ መሆኑን ያመለክታል። ፊጻሜውም አደጋ አለው።

የማይሰለጥነው የዕብራተኞች አንደበት የመጨረሻ ውድቀታቸውን ያፋጥናልና - ሌተቀን ለሚያነቡላት ኢትዮጵያም ማምከኛ የሌለው ፈጣን ፈንጂ ማቀጣጠያ እያዘጋጁ ስለመሆኑ መገንዘብ ያሻል።

እንኳን ዘንብብሽ ድሮም ጤዛ ነሽ ይሉታል ይህ ነው።

ቸር ያሰማን!

ጄቱ ለሚ ነኝ